

N:o 161.

Af herr **J. Johnsson** i Bollnäs, *angående anslagen till krigshögskolan m. m.*

I det förslag till förändrad uppställning af fjerde hufvudtiteln och dennas ordinarie anslag, hvilket är vidfogadt årets statsverksproposition, äro de förutvarande anslagen till krigshögskolan och artilleri- och ingenjörshögskolan sammanförda under rubriken: »Krigshögskolor», under det att anslaget till det tredje militärläroverket eller krigsskolan är fristående. Följdrigtigheten synes fordra, att steget tages fullt ut, och att man sammanför anslagen till krigshögskolan, artilleri- och ingenjörshögskolan samt krigsskolan under en och samma rubrik, hvilken torde böra gifvas benämningen: »Militärläroverken», under hvilket begrepp ifrågavarande tre skolor innefattas. Mot denna anordning synes ej något hinder möta. Anslaget till krigsskolan är nemligen liksom anslagen till de båda andra skolorna af reservationsanslags natur.

Anslagen till militärläroverken är emellertid ur en annan och viktigare synpunkt förtjenta af att tagas under ompröfning. Granskas staterna för desamma, befinnes det, att aflöningsförmånerna till den vid skolorna anställda personal äro byggda på väsentligen skiljaktiga grunder, samt att de i åtskilliga afseenden förete olikheter, hvilka svårigen kunna nöjaktigt förklaras. Statsutskottet, till hvilket denna motion torde hänvisas, kan lätt nog öfvertyga sig derom genom att jemföra de för skolorna fastställda stater. Betraktar man till exempel chefernas aflöningsförmåner, finner man, att chefen för krigshögskolan uppbär lön m. m. på skolans stat, medan de båda andra skolcheferna åtnjuta ordi-

narie lön från andra stater, men dessutom uppbära ej obetydliga arfvoden från respektive skolors anslag. Man torde kunna säga, att sistnämnda båda chefer för sina ordinarie aflöningsförmåner icke göra någon tjänst på den corps eller den truppafdelning, som de tillhöra, men att den tjänst, för hvilken de uppbära arfvode, är deras egentliga tjänst. Ser man åter på lärarnes aflöningsförmåner, finner man, att arfvodena till dem äro olika beräknade. Vid krigshögskolan beräknas de efter antalet föreläsningstimmar i veckan, vid de andra skolorna äro de upptagna till vissa bestämda belopp. I samma ämnen, hvori undervisning meddelas vid de olika skolorna, utgå emellertid till respektive lärare högst skiljaktiga belopp, ja, så skiljaktiga, att man med fog torde kunna ifrågasätta, huruvida arbetet är godtgjort efter samma måttstock vid de särskilda militärläroverken.

Dessutom må framhållas, att staten för krigsskolan, sådan den af Riksdagen faststälts, har genom särskilda föreskrifter undergått ändring i fråga om vissa anslags användning, och den torde ur flera andra synpunkter vara i behof af revidering. Äfvenledes har staten för artilleri- och ingenjörshögskolan underkastats väsentliga ändringar genom kongl. brefvet den 26 april 1895. Att sålunda skiljaktigheter uti ofvan berörda afseende uppstått, ligger i sakens natur. Staterna hafva tillkommit på olika tider, och anslagen hafva reglerats oberoende af hvarandra.

När nu afsigten är att åvägbringa möjligast rediga och likartade förhållanden inom anslagen under fjerde hufvudtiteln, synes tidpunkten vara inne att äfven göra detta i fråga om den anslagsgrupp, hvarur kostnaderna för militärläroverken bestridas. I samband dermed torde det böra tillses, att aflöningsförmånerna till den vid militärläroverken anställda personal regleras på ett med hänsyn till arbetets art och omfång samt med rättvisa och billighet öfverensstämmande sätt, samt att de besparingar göras, som utan olägenhet kunna ega rum.

På grund af det nu anförda får jag vördsamt föreslå:

dels att Riksdagen ville besluta, att anslagen till krigshögskolan, artilleri- och ingenjörshögskolan samt krigsskolan sammanföras till ett anslag under rubriken: Militärläroverken;

dels att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t måtte i ofvan angifvet syfte underkasta staterna för de tre militärläroverken granskning samt utarbета och för nästa års Riksdag framlägga förslag till nya stater för nämnda läroverk,

utan att slutsumman af de till desamma nu anvisade anslag öfverskrides, och med iakttagande af de besparingar, som utan olägenhet kunna ega rum.

Stockholm den 27 januari 1896.

J. Johnson.
